

ת"פ 1417/05/20 - מדינת ישראל נגד מישאל פרטוש

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 1417-05-20 מדינת ישראל נ' פרטוש

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מישאל פרטוש

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות ההליכים

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 307 גר' נטו (להלן: "הסמים") שלא לצריכתו העצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), בכך שביום 27.5.2019 בשעה 20:39 החזיק את הסמים בארגז מושב הקטנוע עליו רכב (להלן: "הקטנוע").
2. במסגרת כפירתו בכתב האישום עתר הנאשם לזיכויו מהמיוחס לו בשל ביצוע פעולות אכיפה בלתי חוקיות ע"י רשויות האכיפה ובהן עיכובו, תשאולו במקום ועריכת חיפוש בלתי חוקי בקטנוע. בהכרעת הדין מיום 6.5.2021 נקבע כי עיכובו הראשוני של הנאשם על-ידי פקח עירייה, ותשאולו במקום על ידי שוטר מבלי שהוזהר היו בלתי חוקיים. לעומת זאת, נקבע כי החיפוש בקטנוע היה חוקי משגובש החשד הסביר, וכפועל יוצא נדחתה עתירת הנאשם לפסילת ראיות נגזרות שנתפסו באופן חוקי - הסמים והודאת הנאשם במשטרה שם אישר הנאשם כי הסמים שייכים לו. נוכח כמות הסמים שנתפסה ומשנמנע הנאשם מלהעיד להגנתו, הורשע הנאשם בהחזקת הסמים שלא לצריכתו העצמית.
3. לאחר הרשעתו עתר הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, וזאת מאחר שבאותה עת היה תלוי נגדו כתב אישום חמור יותר בבית משפט השלום בפתח תקווה בת"פ 13538-11-20 במסגרתו הוא הודה והורשע בעבירה של סיוע לגידול ויצור סמים במשקל כולל של 36 ק"ג, והפרת הוראה חוקית ונשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. חרף התנגדות המאשימה, סברתי שנכון לאפשר לנאשם למצות את ההליך הטיפולי-שיקומי שנמסר כי החל זה מכבר, ולמצער על מנת לאפשר לנאשם להביא לפניי את עמדת שירות המבחן.
4. לבקשת הנאשם נדחו הטענות לעונש כאן עד לסיום משפטו בתיק בבית משפט השלום בפתח תקווה, וביום 9.5.2022 נגזר דינו שם לעונש מאסר בפועל למשך 12 חודשים (החל מיום 23.6.2022), ולענישה נלווית (לא הוגשו ערעורים על העונש). לפיכך, ביום 29.5.2022 נשמעו הטענות לעונש.

תסקירי שירות המבחן

5. תסקיר שירות המבחן הראשון מיום 20.1.2022 שטח את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא בן 26, אב לשני בנים (נכון להיום, האחד בן 4 והשני תינוק בן כחצי שנה), המתגורר עם זוגתו בכפר סבא. הנאשם מתמודד עם 15% נכות בשל פריצות דיסק בגבו, בין היתר כתוצאה מתאונת אופנוע, וצורך מזה כשנתיים קנבוס רפואי כמזור לכאבים כרוניים מהם הוא סובל. מגיל צעיר חבר הנאשם לחברה שולית, והחל מעורבות בפלילים לצד שימוש בקנבוס. ביחס לשימוש בסמים תאר שירות המבחן כי בגיל 14 החל הנאשם לצרוך קנבוס, התנסה באופן מזדמן בקוקאין ואקסטזי, והיה נקי מסמים בין השנים 2014 ועד 2016.
6. בנוגע להערכת הסיכון, שירות המבחן חיווה דעתו כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות, בין היתר משום שהנאשם פיתח דפוסים שוליים והתמכרותיים מושרשים, הוא אינו ער לגורמי סיכון, והתנהגותו מאופיינת בהעדר דחיית סיפוקים וקושי להיענות לגבולות חיצוניים. לשם הפחתת הסיכון המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול, והלה הביע נכונות ראשונית.
7. חרף התנגדות המאשימה, לבקשת הנאשם, ומאחר שבתיק שבבית המשפט השלום בפתח תקווה נדחה עניינו של הנאשם לתסקיר משלים, כך הורתי גם בענייניו.
8. בתסקיר השני מיום 11.4.2022 תיאר שירות המבחן את השתתפותו החלקית של הנאשם בקבוצה הטיפולית, כך שהתייצב ל- 6 מתוך 12 מפגשים בלבד. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתחייב להליך טיפולי, ויש לו יכולת נמוכה להתבוננות בהתנהלותו הבעייתית. עוד עלה מהתסקיר שהנאשם השתלב בעבודה, הוא עסוק בהחזרת חובות ובדאגה למשפחתו וילידיו הקטינים, וכי הוא אינו פנוי להליך טיפולי בעיתוי זה. בסופו של יום שירות המבחן עמד על חוסר פניות ומוטיבציה מצדו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, וחזר והעריך שקיים סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות. משכך, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית שיקומית לנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה עוה"ד רוני אלסטר, הגישה את רישומו הפלילי והתעבורתי של הנאשם (טל/1 ו- טל/2), והדגישה כי אך ביום 9.5.2022 נגזר דינו של הנאשם בת"פ (פתח תקווה) 13538-11-20 (להלן: "תיק בית המשפט בפתח תקווה") לשנת מאסר בפועל, ולענישה נלווית בגין הרשעתו בביצוע עבירות סיוע ליוצר סמים והפרת הוראה חוקית; הפנתה לפסיקה לעונש (אליה אתייחס בהמשך), וטענה כי מתחם העונש הראוי **נע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשים**.
10. אשר לעונש שיש לגזור על הנאשם הפנתה המאשימה לתסקירי שירות המבחן ולהצבעתם על הסיכון הנשקף מהנאשם גם עתה. בשקלול נתוניו האישיים של הנאשם עתרה המאשימה להשית עליו 9 חודשי מאסר בפועל במצטבר לכל מאסר אחר, מאסר מותנה, קנס ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה.

11. ב"כ הנאשם עוה"ד רן עמר, טען כי הנאשם ניהל משפטו בנוגע לשאלות משפטיות שהיו טעונות בירור אשר לפעולות אכיפה בלתי חוקיות, והראיה היא שטענותיו התקבלו גם אם בחלקן. בנוגע לנסיבות החזקת הסמים נטען כי כמות הסמים אינה גדולה, ולא הובאה כל ראיה או אינדיקציה להחזקת הסמים למטרות סחר. לפיכך טען ב"כ הנאשם כי מתחם העבירה נע בין מאסר למשך **חודשיים שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל**, וכי אלמלא נדון הנאשם למאסר בפועל בגין הרשעתו בבית משפט השלום בפתח תקווה, היה נכון להשית עליו מאסר בעבודות שירות (לתמיכה בעתירתו לעונש הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה אליה אתייחס בהמשך).

12. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה עו"ד עמר לתסקיר שירות המבחן ולקשיים עמם מתמודד הנאשם מילדות, לצד מאמציו הניכרים בשנים האחרונות לשקם את עצמו. עוד הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן שהצביע על שיתוף הפעולה של הנאשם בהליך הטיפול, ועל מתן בדיקות שתן נקיות מסמים (למעט קנבואידים שאותם נוטל ברישיון).

13. בנוגע לגזירת העונש טען ב"כ הנאשם שיש לתת משקל לפעולות האכיפה הבלתי חוקיות שבוצעו, לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, ולעונש שנגזר על הנאשם בתיק בפתח תקווה בו הושת על הנאשם מאסר מותנה על עבירות סמים, ובכך מתייתר הצורך בעונש זה כאן. עוד נטען שבהכרעת הדין לא נקבע שהנאשם ביצע עבירת תעבורה כלשהי, ולכן אין הצדקה להורות על פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה שברשותו.

14. הנאשם בדברו האחרון הדגיש שמדובר בתיק ישן ושהוא הודה וחסך מזמנו של בית המשפט, וכן סיפר שהמאשימה החזירה לידיו את הטלפונים הניידים ואת הכסף שנתפסו על גופו, וטען כי החזקת הסמים נועדה לשימושו העצמי בגלל הכאבים מפריצת הדיסק.

גזירת העונש

15. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה ומידת אשמו, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזירת הדין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ולגזור את העונש בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בעבירה, ובהן נסיבותיו האישיות של הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

16. הערכים המוגנים בעבירות סמים רחבים והם נוגעים לבריאות הציבור, ביטחונו ורכושו. בית המשפט העליון עמד על פגיעתם הקשה של עבירות סמים בבריאות הציבור בשל השפעתם ההרסנית על הגוף והנפש, לצד הסיכון לעבירות נלוות כדוגמת רכוש ואלימות הנובע בין היתר מהצורך במימון צריכת הסמים (ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.2.2016); ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (6.1.2016); ע"פ 4522/18

אסאבן נ' מדינת ישראל (11.11.2018).

17. בנוגע להתייחסות אל סם הקנבוס כאל סם "קל", הבהיר בית המשפט העליון ברע"פ 8759/21 **קסלר נ' מדינת ישראל** (23.12.2021), מפי כב' השופט אלרון, כדלקמן:

"[...] סם הקנבוס הוא סם מסוכן, והוראת המחוקק לעניין זה היא הדין הנוהג והמחייב. כל עוד לא נקבע אחרת, התפיסה לפיה קנבוס הוא בגדר "סם קל" ודינו שונה מדינם של סמים אחרים נעדרת אחיזה בדין, ואין בה כדי לבטל את החזקה הקבועה בפקודה (ראו ע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל (4.2.2021); בש"פ 6789/21 מדינת ישראל נ' שצ'רבקוב (17.10.2021); רע"פ 174/21 סויסה נ' מדינת (25.2.2021))."

וראו גם את דברי כב' השופט י' עמית בע"פ 2596/18 **זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018).

18. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם אבחן ענישה נוהגת רלוונטית בשינויים המחוייבים לקולה וחומרה, כדלקמן:

א. ברע"פ 8759/21 **קסלר נ' מדינת ישראל** (23.12.2021) נדון נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קנבוס במשקל של 229.35 גרם שלא לצריכה עצמית בביתו, ובתיק שצירף, בגין החזקת אגרוף של כדן. בית המשפט השלום בתל אביב קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירת הסמים נע בין מאסר על תנאי ושל"צ לבין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות השירות. בהתחשב בגילו הצעיר, הודאתו, העדר עבר פלילי, חלופה הזמן, אל מול תסקירי שירות המבחן מהם עלתה תמונה לא עקבית במצבו והתנהלותו של הנאשם, נגזר דינו של הנאשם ל- 30 ימי מאסר בעבודות שירות. ערעור ורשות ערעור פלילי שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ב. בעפ"ג (מרכז-לוד) 56606-12-19 **זערור נ' מדינת ישראל** (3.3.2020) הורשע נאשם על פי הודאתו בהחזקת 406 גרם קנביס ברכב שהיה בבעלות נאשם אחר. בית המשפט השלום ברמלה קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. נוכח עברו הפלילי המתון והלא רלוונטי של הנאשם, אל מול היעדר שיקום ושהייתו במעצר במשך כחודש, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש התקבל, ועונשו הוקל והועמד על 4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ג. בעפ"ג (באר-שבע) 24043-04-17 **אל קשכר נ' מדינת ישראל** (14.6.2017) הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך החזיק שקית שהכילה סם מסוג קנבוס במשקל של 922.40 גרם, וניסה להשליכה מהחלון בעת שכרזו לו שוטרים. בית-המשפט השלום באילת קבע מתחם עונש שנע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשים, וגזר על הנאשם שלחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירות סמים שהתיישנו, עונש מאסר בפועל למשך 7 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ד. בעפ"ג (חיפה) 63945-07-18 **מדינת ישראל נ' אזריאל** (8.11.2018) (פסיקה שהוגשה ע"י ההגנה) נדון נאשם שהודה והורשע בהחזקת סם מסוג קנבוס במשקל 758 גרם שלא לצריכה עצמית בצוותא עם אחר, בדירה. בית משפט השלום בחיפה קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וגזר על הנאשם 9 ימי מאסר, כימי מעצרו, וענישה נלווית, וזאת בין היתר עקב אי התאמתו לביצוע עבודות שירות נוכח שאריות סם שנמצאו בבדיקות שעשה. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 5 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בגילו הצעיר, בהרשעתו בעבירת מרמה סמוך לפני ביצוע העבירה, והיות שתסקירי שירות המבחן היו שליליים. בתוך כך ציין בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש בעבירת החזקה של סמים שלא לצריכה עצמית בכמות גדולה, כבמקרה זה, נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לכל הפחות.

ה. בעפ"ג (באר-שבע) 42384-10-14 **לסרי ואח' נ' מדינת ישראל** (22.3.2015) דובר בנאשמים שהורשעו על פי הודאתם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שכל אחד מה החזיק בסם מסוג קנבוס במשקל של 230 גרם נטו. בית המשפט השלום נתן דעתו כי הנאשמים סטודנטים צעירים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, ששירות המבחן המליץ לבטל הרשעתם, וגזר את עונשם ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור שהגישו הנאשמים על אי ביטול הרשעתם וחומרת העונש נדחה.

ו. ברע"פ 10423/09 **שורר נ' מדינת ישראל** (26.4.2010) נדון עניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בהחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 575 גרם שלא לצריכה עצמית, בביתו. בית-משפט השלום בחדרה השית על הנאשם מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, לאחר שעמד על נסיבותיו של הנאשם בהיותו בן 53, נורמטיבי נעדר עבר פלילי, ששירות המבחן המליץ לבטל הרשעתו, אל מול כמות הסם ושימושו החברתי ארוך השנים. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

19. נתתי דעתי לפסיקה נוספת שהגישה המאשימה ואני סבורה כי היא שונה מעיינו (כך למשל ברע"פ 636/21 **ברוך לוי נ' מדינת ישראל** (16.2.2021) - דובר בסם מסוכן מסוג **חשיש** במשקל 760 גרם; רע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.2015) - דובר בסם מסוכן מסוג **חשיש** במשקל כולל של 406 גרם).

20. בבחינת נסיבות העבירה נתתי דעתי לכך שאומנם, כטענת ב"כ הנאשם, לא הובאה כל ראיה כי הסמים הוחזקו למטרת סחר, ואולם החזקת כמות סמים לא מבוטלת במושב הקטנוע עליו רכב הנאשם ברחבי העיר אינה קלה בנסיבותיה, אלא בינונית.

21. אשר על כן, בשים לב לחומרת העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, ובהתחשב בענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

22. לקולה נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם מגיל צעיר, כי הוא עובד עתה על מנת לפרנס את משפחתו ולהחזיר חובותיו, מתמודד עם נכות בשיעור של 15% בשל פריצות דיסקים בגבו, הוא אב לתינוק וילד צעיר מאוד, וזוגתו הרה.

23. הנאשם הורשע במיוחס לו לאחר ניהול הוכחות משטען לאי חוקיות בעיכובו ובחיפוש שנערך, וכפועל יוצא עתר לפסילת ראיות הנגזרות - הסמים שנתפסו בחיפוש חוקי, וההודאה שמסר ונגבתה כדין. אף שאין לזקוף לנאשם נטילת אחריות מלאה וחסכון בזמן שיפוטי, לא אתעלם מהעובדה שכבר בחקירתו במשטרה הודה בהחזקת הסמים.

24. עוד לקולה נתתי דעתי לפעולות האכיפה הבלתי חוקיות. כפי שנקבע בהכרעת הדין בתמצית כי הנאשם נתפס בכף כשהוא מחזיק בסמים במושב הקטנוע עליו רכב, לאחר שעוכב שלא כדין על-ידי פקח עירוני משום שעבירת התעבורה שעוררה את חשדו של הפקח לא הובררה דיה, לצד זאת נקבע כי אי החוקיות בהפעלת הסמכות הייתה ברמה נמוכה. עוד נקבע כי תשאול הנאשם במקום על ידי השוטר, מבלי שהוזהר ומבלי שנמסרו לו זכויותיו, נערך שלא כדין ולכן נפסלה אמרתו הראשונית של הנאשם בתשאול. לצד זאת, נקבע כי עם הגעת השוטר למקום הוא הריח את הסמים, ולפיכך התעורר חשד סביר לביצוע עבירת סמים על ידי הנאשם "זה מקרוב", חשד אשר הקים סמכות חיפוש ללא צו, ומשמע שתפיסת הסמים בוצעה במהלך חיפוש כדין, וכך גם הודאת הנאשם בהחזקת הסמים. פעולות אי החוקיות של הרשות נלקחות בחשבון לקולה, בהתאם לסעיף 40א(9) לחוק העונשין (ובהקשר זה ראו ע"פ 482/20 מטר נ' מדינת ישראל (4.6.2020)).

25. מנגד לחומרה נתתי דעתי לרישומי הפלילי של הנאשם שלחובתו שישה רישומים מאז היה קטין בבית משפט לנוער בשנת 2012, ועד הרשעתו האחרונה בתיק מבית משפט השלום בפתח תקווה. בעברו הרשעות מתחום הסמים, הרכוש והפרות הוראות חוקיות, ובשנת 2016 הוא ריצה עונש מאסר למשך 12 חודשים בגין עבירות סמים. על אף עונש המאסר שריצה, הנאשם ביצע את העבירה בענייננו וכשכתב האישום היה תלוי ועומד נגדו, סייע לגידול סמים מסוג קנבוס (בתיק של פתח תקווה).

26. אשר לתסקירי שירות המבחן, התקבלה תמונה מורכבת כשמחד גיסא עשה הנאשם מאמץ להשתלב בהליך טיפולי, השתלב בעבודה ומשקיע את מרצו בפרנסת משפחתו והחזרת חובותיו הכלכליים. אך מאידך גיסא, הנאשם השתתף באופן חלקי בהליך הטיפול, ושירות המבחן העריך שהוא לא פנוי להעמיק בטיפול, ומאחר שהוא בעל דפוסים שוליים מושרשים, נטייה לאימפולסיביות, קושי בוויסות דחפים, בעל מודעות נמוכה למצבו ונעדר מוטיבציה לטיפול אף שזקוק לכך. לפיכך העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

27. במכלול השיקולים מצאתי לגזור על הנאשם עונש בשליש הראשון של המתחם, כאשר אלמלא הנסיבות לקולה, לרבות התנהלות רשויות האכיפה, היה מקום לדעתי לגזור על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של המתחם.

28. אשר לאופן ריצוי העונש, בשים לב שזהו גזר הדין האחרון שנגזר על הנאשם, בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין ולמבחני הפסיקה (ע"פ 7907/14 ואזנה נ' **מדינת ישראל** (22.2.2015); רע"פ 3589/17 **שמואל נ' מדינת ישראל** (10.2.2020)), אני סבורה כי נכון להורות על חפיפה חלקית של העונשים. אמנם יש חשיבות לעקרון ההלימה, שהוא העקרון המנחה בהבניית שיקול הדעת בענישה, אולם משעסקינן בגזרי דין מתחום הסמים והיות שבשני המקרים מדובר בסם מסוג קנבוס, כשמנגד מדובר במעשים נפרדים ושונים שבוצעו במועדים שונים, מצאתי להורות על חפיפה מצומצמת של העונשים.

29. בנוגע לעתירת המאשימה להשית על הנאשם ענישה כלכלית, נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם שמתמודד עם חובות, הוא אב לתינוק וילד צעיר מאוד ובת זוגו הרה, ובשים לב שהוא עומד לשאת עונש מאסר ארוך באופן יחסי, מצאתי שלא להשית עליו ענישה כלכלית.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים, שמתוכו ירוצו 4 חודשים במצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו בת"פ (שלום פ"ת) 13538-11-20 מיום 9.5.2022, והיתרה בחופף.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג פשע למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ג. פסילה מותנית של רישיון הנהיגה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים בתוך שנתיים, מיום שחרורו ממאסר.

ניתן צו כללי להשמדת מוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ' סיוון תשפ"ב, 19 יוני 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד אורית מנצ'יקובסקי, הנאשם וב"כ עו"ד רן עמר.